Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0258

Bekæmpelse af tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere

Europa-Parlamentets beslutning af 13. november 2025 om bekæmpelse af tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere (2025/2048(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 4. april 2025 om menneskerettighedsforkæmpere og nye og fremspirende teknologier: beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, i den digitale tidsalder,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3 og 21,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

– der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget i juni 2004, og til sin beslutning af 16. marts 2023 om EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere[1],

– der henviser til Rådets konklusioner af 27. januar 2025 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2025,

– der henviser til EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, der er forlænget til 2027,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om

[1] EUT C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

digitale tjenester)[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859[3],

– der henviser til Kommissionens årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden 2024 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,

– der henviser sin betænkning om undersøgelse af påstande om overtrædelser eller om fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten i forbindelse med brugen af Pegasus-spyware og tilsvarende overvågningsspyware,

– der henviser til G7-ledernes erklæring om tværnational undertrykkelse af 17. juni 2025 og til G7-flerpartsdialogen om tværnational undertrykkelse, som blev afholdt i februar 2025,

– der henviser til undersøgelsen fra sit Generaldirektorat for Unionens Eksterne Politikker fra juni 2025 med titlen "Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states" (Tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere: Indvirkningen på det civile rum og værtslandenes ansvar),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A10-0206/2025),

A. der henviser til, at tværnational undertrykkelse er et veldokumenteret fænomen, der finder sted i en global kontekst med svækkede menneskerettigheder, indskrænkning af civilsamfundets råderum og en stigende forekomst af stadig mere undertrykkende og assertive autoritære regimer;

B. der henviser til, at der ikke findes nogen universelt vedtaget definition af tværnational undertrykkelse, og at officielle data er begrænsede, hvilket er en hæmsko for bekæmpelsen af dette fænomen; der henviser til, at over 25 % af verdens regeringer i perioden 2014-2024 ifølge Freedom House havde været involveret i tværnational undertrykkelse med 1 219 direkte fysiske hændelser i 103 mållande; der henviser til, at ti regimer tegner sig for næsten 80 % af alle tilfælde af tværnational undertrykkelse, nemlig Kina,

---

2 EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

3 EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

Tyrkiet, Tadsjikistan, Rusland, Egypten, Cambodja, Turkmenistan, Usbekistan, Iran og Belarus; der henviser til, at lande i andre regioner såsom Cuba, Nicaragua og Venezuela i Latinamerika, Saudi-Arabien i Golfen og Eritrea i Afrika også er registreret som udøvere af tværnational undertrykkelse;

C. der henviser til, at FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere definerer menneskerettighedsforkæmpere som enkeltpersoner eller grupper, der handler for at fremme, beskytte eller stræbe efter beskyttelse og gennemførelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på nationalt og internationalt plan ved hjælp af fredelige midler;

D. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere er centrale allierede for EU med hensyn til at forsvare og fremme menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet såvel som at fordømme krænkelser heraf; der henviser til, at gennemførelsen af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og de tilhørende forpligtelser stadig er uensartet;

E. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere i hele verden er i fare for tværnational undertrykkelse, og at der er registreret et stigende antal tilfælde i de senere år; der henviser til, at mange tilfælde ikke registreres på grund af frygt for yderligere repressalier;

F. der henviser til, at tværnational undertrykkelse ofte undergraver værtsstaternes sikkerhed, suverænitet og retsorden og udgør en systemisk trussel mod civilsamfundets råderum, demokratiske institutioner og retsstatsprincippet både på internationalt plan og inden for den pågældende stat, hvilket fremgår af rapporter fra medlemsstaternes og ligesindede landes efterretningstjenester;

G. der henviser til, at EU's eksterne og interne politiske reaktioner på tværnational undertrykkelse trods den stigende bevidsthed om eksistensen og omfanget heraf stadig er begrænsede og fragmenterede, hvilket resulterer i et bekymrende hul i beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare;

H. der henviser til, at nye teknologier, især spyware som Pegasus, er et vigtigt redskab til moderne tværnational undertrykkelse, som regeringer bruger til at udspionere og overvåge menneskerettighedsforkæmpere;

I. der henviser til, at sociale medier og andre digitale platforme skaber et gunstigt miljø for tværnational undertrykkelse, bl.a. i form af hackingangreb samt chikane, intimidering, ærekrænkelse og desinformationskampagner online, som er tæt sammenflettet med traditionelle metoder til tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere;

J. der henviser til, at digital tværnational undertrykkelse i stigende grad udnytter internetteknologiernes dobbelte anvendelsesmuligheder, herunder sociale medier og digitale platforme, der fungerer som meget nødvendige offentlige rum for civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater, bloggere og andre uafhængige stemmer, der kan afsløre overgreb og kæmpe for grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at autoritære aktører forsøger at oversvømme, overvåge og manipulere disse platforme eller bringe dem til tavshed ved brug af chikane, desinformation og overvågning; der henviser til, at nogle teknologivirksomheder til tider har spillet en passiv eller endda en aktiv rolle i at muliggøre digital undertrykkelse og dermed er blevet vigtige katalysatorer for tværnational undertrykkelse;

K. der henviser til, at der er behov for øget gennemsigtighed med hensyn til, hvordan teknologivirksomheder reagerer på regeringers anmodninger om at fjerne indhold eller få adgang til brugeroplysninger;

L. der henviser til, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der lever i eksil eller tilhører diasporaen, udsættes for kønsspecifikke former for tværnational undertrykkelse såsom kønsbaseret chikane, overgreb og trusler, der fører til stigmatisering og social isolation; der henviser til, at kønsbaseret digital tværnational undertrykkelse opstår, når stater og statstilknyttede aktører anvender digitale teknologier og instrumentaliserer køn og kvindehad som undertrykkelsredskaber mod kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der bor uden for deres hjemland;

M. der henviser til, at fuld overholdelse af harmoniserede retlige rammer for menneskerettigheder og en sikker retlig status på nationalt plan og EU-plan mindsker menneskerettighedsforkæmpernes eksponering for tværnational undertrykkelse;

Tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere: stigende tendenser og trusler

1. foreslår, at tværnational undertrykkelse defineres som angreb og trusler fra stater, herunder autoritære regimer og deres stedfortrædere, som har til formål at forsvare og fremme deres interesser ved at række ud over nationale grænser for at lægge pres på og kontrollere dissidenter, politiske modstandere, journalister, aktivister, menneskerettighedsforkæmpere og diasporamedlemmer eller bringe dem til tavshed ved hjælp af en bred vifte af fysiske metoder, såsom målrettede drab, bortførelser, vold, chikane, tvungen tilbagevenden til hjemlandet, forsvindinger og udvisninger og strategisk misbrug af retlige instrumenter, herunder misbrug af konsulære tjenester, udleveringsprocedurer eller INTERPOL-

indberetninger (rødt hjørne) og anholdelser, samt ikkefysiske metoder såsom digital overvågning, intimidering, afpresning og trusler mod menneskerettighedsforkæmperes familier;

2. fordømmer enhver form for tværnational undertrykkelse som en alvorlig trussel mod den internationale menneskerettighedslovgivning og en krænkelse af værtslandenes suverænitet ved brug af taktikker med udenlandsk indblanding; fremhæver i den forbindelse, at det er nødvendigt at vedtage en bredt aftalt definition af tværnational undertrykkelse og intensivere den fælles bekæmpelse af dette fænomen gennem en veletableret retlig ramme på multilateralt, regionalt og nationalt plan;

3. giver udtryk for alvorlig bekymring over optrapningen af tværnational undertrykkelse; bemærker, at antallet af tilfælde af tværnational undertrykkelse sandsynligvis er undervurderet, da tværnational undertrykkelse ofte udføres i det skjulte;

4. fremhæver, at statsstøttet tværnational undertrykkelse antager stadig mere lumske former, herunder fysisk skade, tortur, udvisning, overvågning, juridisk pres, injuriekampagner, digitale trusler, tvungne forsvindinger og bortførelser, tvungen hjemsendelse, udleveringsanmodninger, indefrysning af aktiver, trusler mod familiemedlemmer og udenretslige henrettelser;

5. fremhæver og fordømmer det forhold, at tidligere næstformand i Europa-Parlamentet, Alejo Vidal-Quadras, var offer for tværnational undertrykkelse begået af Iran i form af et terrorangreb, der blev iværksat i en EU-medlemsstat;

6. fordømmer autoritære regimer og andre udøvende regimer og deres stedfortrædere i hele verden for i stigende grad at benytte sig af digital tværnational undertrykkelse; bemærker brugen af AI-baserede teknologier, spyware, hacking og doxing til at chikanere, overvåge, miskreditere og intimidere menneskerettighedsforkæmpere og andre efterstræbte personer; understreger, at digital tværnational undertrykkelse også omfatter indholdsbaseret censur, herunder brug af fjernelsesanmodninger, juridiske trusler, pres i forbindelse med indholdsmoderation og blokering af medieforetagender drevet af folk i eksil for at undertrykke eller fjerne information, der er kritisk over for autoritære regimer;

7. fordømmer taktikker med kønsbaseret digital tværnational undertrykkelse, som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der bor uden for deres hjemland; er dybt bekymret over stigningen i seksuelle overgreb og trusler ved hjælp af digitale teknologier, som har til formål at miskreditere kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og afskrække dem fra at fortsætte deres aktiviteter;

8. fordømmer de udøvende regimer for at gøre brug af juridisk og diplomatisk pression, bl.a. gennem politisk motiverede INTERPOL-indberetninger (rødt hjørne) og den internationale institutionelle terrorbekæmpelsesarkitektur, med henblik på at anmode om anholdelse og udlevering af menneskerettighedsforkæmpere i eksil og andre efterstræbte personer; fordømmer desuden misbruget af betegnelsen "terrorist", gennemførelsen af straffesager in absentia og andre foranstaltninger af administrativ karakter såsom inddragelse af statsborgerskab, nægtelse af visumrelaterede dokumenter, ud- og indrejseforbud og nægtelse af identitetsdokumenter og konsulære tjenester eller banktjenester;

9. giver udtryk for alvorlig bekymring over den rolle, som visse værtslande, herunder visse EU-medlemsstater, og ikkestatslige aktører, som f.eks. udbydere af digitale tjenester og andre teknologiformidlere, den private spywareindustri, sikkerhedskontrahenter, privatdetektiver, kriminelle organisationer og stedfortrædere, herunder medlemmer af diasporaen, spiller med hensyn til at facilitere tværnational undertrykkelse, bl.a. gennem samarbejde mellem staters grænse- og sikkerhedsstyrker;

10. fremhæver desuden, at tværnational undertrykkelse som en direkte trussel mod staters, herunder EU-medlemsstaternes, suverænitet og sikkerhed gør det muligt for udenlandske statslige aktører at udøve intimidering, tvang og kontrol uden for deres egne grænser; minder om, at selv om national sikkerhed stadig er medlemsstaternes eneansvar, kræver omfanget og den grænseoverskridende karakter af denne praksis en koordineret reaktion på EU-plan, herunder samarbejdsinitiativer mellem nationale myndigheder, EU-institutioner og civilsamfundsaktører;

11. giver udtryk for alvorlig bekymring over civilsamfundets stadig mere begrænsede råderum og over, at mennesker i eksil, hvis stemmer er medvirkende til at dokumentere menneskerettighedsforhold og autoritære staters overgreb, bringes til tavshed; minder om, at forsvar af og støtte til frie, demokratiske samfund, herunder i EU's umiddelbare nabolande, er i EU's egen strategiske interesse;

12. fremhæver de varige psykologiske konsekvenser af tværnational undertrykkelse for ofrenes og deres familiers mentale sundhed og generelle trivsel – herunder deres følelse af tryghed, deres psykologiske integritet, sociale relationer og deres evne til at fortsætte aktiviteter i det offentlige rum – som i mange tilfælde fører til langvarige traumer, isolation og udstødelse; fordømmer på det kraftigste de udøvende regimers repressalier mod familierne til menneskerettighedsforkæmpere, der bor i udlandet, som et middel til tværnational undertrykkelse; bemærker den særligt afskrækkende virkning af tværnational undertrykkelse, også blandt diasporasamfund og civilsamfund i eksil;

13. fremhæver vigtigheden af at anerkende, at tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere i uforholdsmæssig høj grad rammer personer med sårbarheder, som er knyttet til race, etnicitet, religion, køn, seksualitet, handicap eller socioøkonomisk status;

14. understreger, at journalister i visse dele af verden kan blive udsat for mønstre af tværnationale undertrykkelse med langvarige konsekvenser for deres karriere og personlige sikkerhed;

Integrering af fænomenet tværnational undertrykkelse i EU's politikker

15. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til systematisk at tage tværnational undertrykkelse op inden for rammerne af menneskerettighedsklausuler i EU-aftaler, hvor det er relevant, og menneskerettighedsdialoger med lande uden for EU samt andre fora for bilateralt og multilateralt samarbejde såsom FN's Menneskerettighedsråd;

16. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at hjælpe menneskerettighedsforkæmpere og andre efterstræbte personer, herunder dissidenter, der er ofre for tværnational undertrykkelse i ikke-EU-lande, gennem særlige programmer med sigte på at gøre det muligt for dem at fortsætte deres arbejde i eksil og samtidig være i sikkerhed for repressalier og aggression;

17. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at inkludere tværnational undertrykkelse i EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati og i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere som en voksende trussel mod menneskerettighedsforkæmpere og andre efterstræbte personer og medtage konkrete bestemmelser om beskyttelse af og sikkerhed for menneskerettighedsforkæmpere;

18. insisterer på det presserende behov for både på nationalt plan og på EU-plan at gøre noget ved de huller i beskyttelsen, som menneskerettighedsforkæmpere oplever, når de udsættes for tværnational undertrykkelse; opfordrer til, at de får hurtig, fleksibel, tilgængelig og vedvarende støtte, herunder hjælp i nødsituationer, midlertidig flytning samt værktøjer og undervisning, der sætter dem i stand til at beskytte sig bedre mod alle former for trusler og ulovlig overvågning, der kan udgøre tværnational undertrykkelse; understreger, at det er nødvendigt at give undervisning i digital sikkerhed og cybersikkerhed, juridisk bistand og psykosocial støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der rammes af tværnational undertrykkelse; anser det for altafgørende, at beskyttelsespolitikkerne og -programmerne sætter offeret i centrum og er kønssensitive, intersektionelle, inkluderende og

ikkediskriminerende;

19. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overholde deres internationale forpligtelser og understreger, at retten til at søge asyl er af afgørende betydning for beskyttelsen af personer, der risikerer forfølgelse i henhold til Genèvekonventionen;

20. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedst mulig brug af deres nationale politikker og disponible marginer til at formulere en mere sammenhængende, koordineret og forudsigelig politik for personer, der udsættes for tværnational undertrykkelse;

21. giver udtryk for bekymring over den rolle, som ambassaderne for de stater, der er involveret i tværnational undertrykkelse, spiller; peger på den øgede risiko for menneskerettighedsforkæmpere med behov for konsulære tjenester, når de er tvunget til at have noget at gøre med disse ambassader; opfordrer medlemsstaterne til at øge presset på ambassaderne fra de lande, der forbindes med tværnational undertrykkelse, som befinder sig på deres territorier, og til ikke at bruge deres diplomatiske missioner til at deltage i bestræbelser på at forsøge at lukke munden på dissidenter i udlandet, i overensstemmelse med Wienerkonventionen om konsulære forbindelser;

Styrkelse af koordineret overvågning og dataindsamling

22. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til i samarbejde med de relevante institutioner, f.eks. Europol, at koordinere deres indsats og etablere tilgængelige informations-, data-, sporings- og indberetningsmekanismer for at forbedre dokumentationen af tilfælde af tværnational undertrykkelse på deres territorium og til at fremme en hurtig reaktion og efterforskning, når det er nødvendigt; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at styrke netværket af kontaktpunkter for efterstræbte menneskerettighedsforkæmpere og andre personer i EU-delegationerne, som har til opgave at tage sager op med myndighederne i den relevante hovedstad; mener, at sådanne mekanismer bør være tilgængelige for civilsamfundet, så inputtet herfra kan blive behørigt registreret;

23. opfordrer Kommissionen til at oprette en centraliseret kortlægningsmekanisme til at indkredse, overvåge og vurdere hændelser og udveksle advarsler om tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, der opholder sig i EU, hvilket vil bidrage til at finde huller i EU's politik, udforme passende strategiske modsvar og understøtte en koordineret indsats blandt medlemsstaterne;

24. opfordrer medlemsstaterne til at kodificere tværnational undertrykkelse i deres nationale lovgivning med henblik på at støtte statslige institutioner i at opdage og forhindre tværnational undertrykkelse; opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale

kontaktpunkter i deres forvaltninger for mulige og faktiske ofre for tværnational undertrykkelse og til at stille en værktøjskasse til rådighed, der forklarer, hvordan man indberetter tilfælde heraf;

25. opfordrer medlemsstaterne, Europol og EU's Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) til at tilbyde uddannelse i opmærksomhed på tværnational undertrykkelse, bekæmpelsesstrategier og særlige risikovurderingsprotokoller til relevante statslige organer, eksterne tjenesteudbydere og deres personale, navnlig cybersikkerheds-, retshåndhævelses- og immigrationsmedarbejdere og personale, der har til opgave at behandle visumansøgninger og tage stilling til udleveringsanmodninger og andre former for retligt samarbejde med lande uden for EU, med fokus på digital overvågning, risiko for repressalier og misbrug af retslige mekanismer;

Håndtering af de risici, der er forbundet med digitale teknologier som mulighedsskabende værktøjer til tværnational undertrykkelse

26. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anerkende, forebygge og tackle digitale former for tværnational undertrykkelse, herunder desinformationskampagner, der målrettet angriber menneskerettighedsforkæmpere, og sikre, at menneskerettighedsforkæmpere beskyttes mod onlinechikane, -intimidering og -censur – uanset tjenesteudbyderens oprindelse, den digitale infrastrukturs placering eller de anvendte værktøjer; opfordrer EU's medlemsstater til at kriminalisere udenlandske efterretningsaktiviteter rettet mod dissidenter i eksil som en form for digital tværnational undertrykkelse;

27. anmoder medlemsstaterne om at føre nøje tilsyn med markeder for spyware og overvågningsudstyr og med operationer, i hvilke det benyttes, herunder ved at anvende obligatorisk rettidig omhu i forbindelse med menneskerettigheder og EU's forordning om produkter med dobbelt anvendelse[4] på alle EU-baserede teknologieksportører, samt om at ophæve eksporten af licenser til spyware til lande med dokumenteret tværnational undertrykkelsespraksis og krænkelse af menneskerettighederne, hvor der er en forudsigelig risiko for, at disse værktøjer vil blive benyttet til at straffe eller bringe menneskerettighedsfortalervirksomhed eller afvigende meninger til tavshed; minder om Kommissionens retningslinjer for eksport af cyberovervågningsprodukter fra 2024, som har til formål at øge bevidstheden om de risici, der er forbundet med misbrug af cyberovervågningsteknologier, og give eksportører praktiske

---

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 206 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

værktøjer til at vurdere menneskerettighedsforhold;

28. opfordrer medlemsstaterne til at oprette lettilgængelige og sikre indberetningsmekanismer, som er udformet med henblik på at respektere og beskytte brugernes privatliv, for at give menneskerettighedsforkæmpere, der lever i eksil eller i diasporasamfund, mulighed for over for relevante offentlige myndigheder at give udtryk for bekymring med hensyn til digital tværnational undertrykkelse; understreger, at det er nødvendigt at anerkende den særlige udfordring ved kønsbaseret digital tværnational undertrykkelse og de specielle konsekvenser, som denne form for undertrykkelse har for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere;

29. opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre, at private aktører, især i teknologisektoren, holdes ansvarlige for deres rolle i sager, hvor de muliggør digital tværnational undertrykkelse; opfordrer desuden til offentliggørelse af gennemsigtighedsrapporter og oprettelse af effektive klagemekanismer, som er tilgængelige for menneskerettighedsforkæmpere og andre personer, der er i fare;

Sikring af ansvarlighed og anvendelse af sanktioner

30. opfordrer EU til at drage stater og regimer, der begår tværnational undertrykkelse, til ansvar for menneskerettighedskrænkelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og konventionen om flygtninges retsstilling samt til at overveje at indføre sanktioner over for disse stater og gerningsmændene, som står bag tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer indtrængende EU til at støtte ofre for tværnational undertrykkelse i at søge oprejsning gennem strategiske retssager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

31. fordømmer, at tværnational undertrykkelse også finder sted på EU-medlemsstaters jord og i visse tilfælde med medlemsstaternes medvirken til tværnational undertrykkelse; bemærker, at tværnational undertrykkelse også muliggøres gennem samarbejde mellem regeringer;

32. understreger, at EU og dets medlemsstater skal fastholde due diligence på menneskerettighedsområdet i deres engagementer med regeringer, der er kendt for at give sig af med eller muliggøre tværnational undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere;

33. opfordrer EU til at øge finansieringen til ProtectDefenders.eu, udvide dets mandat til at omfatte menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare for tværnational undertrykkelse i EU, og øge finansieringen til civilsamfundsorganisationer, som er aktive inden

for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og andre personer, der er i fare;

34. opfordrer Kommissionen til at føre en proaktiv dialog og samarbejde yderligere med INTERPOL og FN, bl.a. ved at udvikle en fælles sikkerhedsramme vedrørende tværnational undertrykkelse for at få sat en stopper for den uretmæssige og politisk motiverede anvendelse af INTERPOL-indberetninger (rødt hjørne), -informationsindsamlingsblade (blåt hjørne), -personefterlysninger ("diffusions") og udleveringsanmodninger; opfordrer til, at Europols mandat kommer til at omfatte tværnational undertrykkelse og vurdering af dermed relaterede hændelser og INTERPOL-efterlysningsblade rettet imod menneskerettighedsforkæmpere og andre personer; opfordrer medlemsstaterne til at udvise den største forsigtighed, når de overvejer anmodninger om anholdelse og udlevering fra regimer, der tidligere har misbrugt INTERPOL-indberetninger (rødt hjørne);

35. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anvende alle disponible redskaber for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere og efterstræbte personer og styrke national suverænitet og demokratiske værdier, herunder sanktioner i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov), visumforbud og udvisning af diplomater, om hvem det vides, at de har givet sig af med tværnational undertrykkelse; opfordrer indtrængende næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til at indføje tværnational undertrykkelse som en kategori, der kan medføre sanktioner, under den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner og til at opføre personer, der afsløres i at udøve tværnational undertrykkelse, på listen; advarer om, at manglende forebyggelse af og reaktion på tværnational undertrykkelse risikerer at undergrave EU's troværdighed som et sikkert tilflugtssted for dem, der flygter fra forfølgelse og forsvarer menneskerettighederne;

36. opfordrer EU, dets medlemsstater, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at mobilisere og koordinere alle deres redskaber for at imødegå tværnational undertrykkelse og til at intensivere de diplomatiske forbindelser, herunder gennem EU-delegationerne, for at forhindre ikke-EU-lande i og afskrække dem fra at bruge taktikker med tværnational undertrykkelse samt til at gøre opmærksom på disse hændelser i offentlige erklæringer og dermed øge offentlighedens bevidsthed om dem; opfordrer til forbedret koordinering med ligesindede partnerlande inden for rammerne af G7 og andre relevante internationale fora;

°

° °

37. pålægger sin formand at fremsende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.